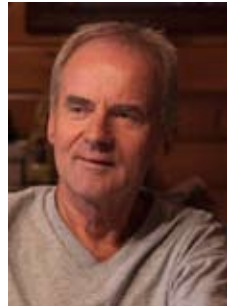

500 cc senioren ! ! !

frank den edel

deel 2

Gemotiveerd was ik ! ! !

Gemotiveerd als ik was wilde ik direct doorstoten naar de internationale klasse. Dat zat er eigenlijk best in want ik reed meteen al mee voor de hoofdprijzen. Je moest er 165 punten voor bij elkaar rijden.

Aan de motoren lag het niet want het winterse sleutelwerk wierp bij de eerste trainingen duidelijk zijn vruchten af: ze waren snel zat.

Foto: Kopstart in Marum. No. 52 ben ik, 7 van Heugten, 18 Henk Knuiman, 65 Joop, 9 Joep Jansen.

Frans van Leeuwen

De conditie werd op peil gehouden door Frans van Leeuwen. Op hem kom ik later nog terug.

Marum, zie foto, was één van mijn eerste wedstrijden bij de senioren.

Natuurlijk gaat je naam snel rond als je kampioen wordt en promoveert, maar toen ik als kersverse senior het presteerde om maar meten in de eerste wedstrijd derde te worden, had ik wel even mijn visitekaartje afgegeven.

Enkele uitslagen die ik toen haalde:

4e in Gouda; Veldhoven 6e; Winterswijk 1e; Losser 4e; Spoorbos Gouda- toen een off. Ned. Kampioenswedstrijd- 2e en 1e; Sint Anthonis 11e.

Ik was er dus één om rekening mee te houden.

Zwager Joop deed dat ook en als ik wel eens in de verdrukking zat bij start of anders hield hij "vaderlijk" een gaatje voor mij open waar ik dan vliegensvlug doorheen piepte.

Joop wist dat hij mij in de toekomst niet meer kon bijhouden. Hij had zijn sporen als solorijder al ruimschoots verdient. Bovendien had hij er veel plezier in als ik hoog eindigde; met andere woorden: hij was trots op zijn protegé.

Joop keek toen ook al tersluiks naar de zijspanklasse. Toch zou ik op één punt na net geen internationaal startbewijs krijgen.

Medeoorzaak van dat éne puntje was de opkomst van de veel lichtere maar net zo snellen tweetakt fabriekscroosser.

Die waren op onze nationale zware zandbanen duidelijk in het voordeel.

Ook was er een gebrek aan wedstrijden voor de senioren.

Meestarten op in Nederland georganiseerde internationale wedstrijden mocht niet van de K.N.M.V.

Wel mocht je als senior naar internationale wedstrijden in het buitenland.

Zodoende reed ik veel in Frankrijk, België en Duitsland. Die keiharde circuits lagen mij wel, maar ik moest goed wennen aan soms diepe steile afdalingen en rotsachtige klimmen.

Mijn zware viertakt Triumph-Metisse was daar weer in het voordeel boven de fabrieks tweetakten. Hoewel je in het begin nog aan alle kanten de naad uit je crossbroek werd gereden door de bekende en meer ervaren internationale grootheden, presteerde ik het toch om in het Duitse Wassenberg als eerste te eindigen.

Norg, Joop laat "een gaatje vallen" ten faveure van mij.

Vele goede klasseringen volgden dat jaar en de verdiensten waren in het buitenland ook niet te versmaden.

Ook bij M.C.C. Holland reed ik bijna alle wedstrijden mee. Leuk vonden mijn medecrossers dat niet altijd, want als Joop en ik meededen waren de eerst twee plaatsen meestal bezet.

Dat komt omdat de inters, o.a. Jo Heijboer, wel voldoende startmogelijkheden hadden en zodoende maar zelden in Gouda deelnamen.

Spoorbos, clubwedstrijd. v.l.n.r. Net zichtbaar Ton "Snor" Peerdeman, 110 Piet Braam, 77 Piet Kramer, 40 Frank, 5 broer André, 17 Cor de Gier, 33 Jan Scholten.

Veel plezier

Ik beleefde veel plezier aan de clubwedstrijden. Ook was het goed voor de publiciteit voor ons motorbedrijf: **Kruisinga Motorcentrum Gouda**. Vergeet niet dat er in die tijd alleen al bij een training honderden mensen op de dijk stonden te kijken.

Bij wedstrijden ging dat om duizenden toeschouwers. De Goudse pers o.a. Ton van Wieringen, aangevuld met foto's van Martin Droog, schreef veelvuldig over mij.

Ook ben ik nog voorgedragen als **"Gouds Sportman van het Jaar"**. Uiteindelijk werd ik daar tweede. Winnaar werd volgens mij de wielrenner Aad Kraan..

Eén van de vele artikelen in de Goudse Courant.

Foto: Stijlvolle strijd op het Spoorbos. 25 Wim den Ouden, 52 ben ik, 65 zwager Joop, verder gebr. Sas, en Ad Pheniks.

Elf keer

Elf keer ben ik bij M.C.C.Holland clubkampioen geworden en elke keer overhandigde zwager Joop, oprichter en jarenlang voorzitter van de M.C.C, mij de beker op de jaarlijkse feestavond.

Ik weet dat hij dat met veel genoegen deed omdat mijn succes ook een beetje aan hem toebehoorde.

Foto: Joop overhandigt mij de kampioensbeker. Verder zien we mijn toenmalige vriendin Wil en Frits Vos met vrouw.

Alle M.C.C. Holland kampioenen. v.l.n.r.: Kees Bolman, Frank den Edel. André den Edel, Wil van Rossenberg, onbekend, Henk Lever?, Ries Huisman, Arie Vermeulen.

Hachelijk avontuur

Dat succes je soms overmoedig maakt ontdekte ik tijdens en minder goed uitgevoerde passeerbeweging op het smalle stuk langs de sloot op het Spoorbos. Ik kreeg een zwieper over een bult die ik niet zag en kwam slingerend in de sloot terecht.

Niks aan de hand dacht ik maar ik voelde dat mijn laars aan de voetsteun van mijn motor vast zat. Langzaam werd ik de modder in getrokken.

Ik schreeuwde om hulp maar iedereen dacht dat ik een geintje maakte

Uiteindelijk, toen het blubberwater bijna aan mijn lippen stond zagen ze dat het toch wel ernst was. Enkele omstanders sprongen tot aan hun middel in de sloot en haalden mij eruit. Stinkend duwden we mijn motor naar het rennerskwartier, maakten hem weer klaar voor de tweede manche, ik heb droge kleren aangetrokken en ben weer van start gegaan.

Langzaam werd ik de modder ingetrokken. Als ik de foto zie ruik ik nog die enorme modder-stank!!

Tussentijdse uitstap naar de N.M.B.

Toch was er groot ongenoegen wat het aantal wedstrijden bij de K.N.M.V. aanging. Joop stelde als woordvoerder van alle nationale 500cc seniorrijders de eisen bij de bond.

Hij verlangde betere startvergoeding en het belangrijkste: meer wedstrijden. Ook zette hij druk op de K.N.M.V. met de dreiging om massaal over te gaan naar de concurrent: de N.M.B. (betaalde beter en meer wedstrijden).

De twee bonden waren toen water en vuur

Toen echter puntje bij paaltje kwam waren het alleen André, Joop, en ik die een (protest)uitstapje naar de N.M.B. waagden.

Alle andere nationale 500c rijders zagen van de harde actie af, onder dreiging van de K.N.M.V. dat anders hun startlicentie levenslang zou worden ingetrokken. We werden dwingend op het matje geroepen aan het eind van het seizoen. Uiteindelijk liep het hele verhaal met een sisser af.

De K.N.M.V. beloofde meer wedstrijden en meer startgeld, hetgeen direct het volgende seizoen gerealiseerd werd, met als klap op de vuurpijl ook nog een beter prijzengeld!!

Joop kreeg een symbolische straf: een voorwaardelijke schorsing van één jaar!! André en ik werden vrijgesproken.

Ondertussen hadden wij bij de N.M.B. dat jaar nog een flink aantal wedstrijden kunnen rijden. Nog geen twee jaar later werden in het geheim de fusiebesprekingen tussen K.N.M.V. en N.M.B. in gang gezet.

Wedstrijd bij de N.M.B. Kopstart in Enschede. no.3 Joop, 4 ben ik, links met zwarte kraag André.

Gelijk ook maar even gewonnen!!
Winnaars huldiging in Enschede. No. 4 ben ik.

Trabant-Metisse

Ondertussen was er een nieuw experiment gestart bij **MOTORCENTRUM KRUISINGA GOUDA.**

In deel 3 het vervolg

Verslaggeving:
André den Edel

bron: Frank den Edel
realisatie: Cees Vermeulen
www.goudanet.nl
dossier SPORTSTAD
februari 2011

